

Владимир ПЕРЕВ-Македонско писмо

Владимир ПЕРЕВ*-Македонско писмо

Отдавна не съм писал писмо. Последните си писма съм ги писал до майка ми, но това беше преди повече от 20 години. Любовни писма не съм писал никога. И до държавни глави също. Смятал съм го за унижително, нещо, което нарушава достойнството ми. Всъщност изпратил съм две писма до държавници - едното до Клинтън, другото до Буш, но писмата бяха на английски, написа ми ги друг, а аз - съгласен със съдържанието, само ги подписах. Господин Президент на България, вие сте първият, на когото пиша писмо след дълго време, но това не трябва да ви ласкае.

Пиша, защото, както е казал Яворов в писмото си до Данаил Крапчев, "сърби и гърци завряха нечистите си ноздри в гърдите на Македония и разкъсват дробовете ѝ. Писах и на Тодора Александров. Не е ли краен час да се предприеме нещо? ...Всичките македонски планини с гробовете на толкова паднали борци сякаш лежат на гърдите ми - и аз не мога да дишам". Нещастният Яворов...

Господин Президент, кога вие и вашата държава ще уредите нещата така, че Македония да стане темата и предметът на вашите размисли преди и след влизането ви в Европейския съюз? Много години минаха от болшевишката окупация на България, мина повече от половин век, но на вас и на вашите окупацията е в главите ви, като вграден руски чип е в мисловния процес на българските политици. Вие по-добре от мен знаете, че България е

следовник на великите цивилизации на Рим и Византия, но корените, цивилизационните корени на България се намират в Македония. Забравите ли Македония, българското племе остава с всичките си традиции, с които ние толкова много се гордеем, но без никакви пълномощия.

Господин Президент, започва вторият ви мандат и не знам дали знаете, но това ще бъде и вашият последен мандат. Нямайте илюзии, вие си отивате от политическата сцена, така както си отидоха и Желю Желев, и Иван Костов, и Киро Глигоров, и Люпчо Георгиевски. И никой от тях не може да се похвали, че е направил нещо за Македония и България. Не вярвам, че искате да се приобщите към тази глутница от губещи политици на Балканите, защото добре знаете, че историята не се пише сега, но ще се пише един ден - в близко бъдеще, и тогава ще бъдете осъдени.

Не гласувах за вас, защото никога не съм ви вярвал. Имахме един общ приятел, покойният Методи Димов - Габера. За него аз бях Владимир Перев, синът на човека, който е бил адвокат на баща му, а вие за него бяхте агентът Гоце. Нито аз имам с какво да се гордея, нито вие от какво да се срамувате - било е в минало време. Трябва да се срамувате днес. Вашата партия, която осигури двата ви изборни мандата, постави начело на парламента един председател, който се казва Гео Пирински. Син е на Гео Зайков Пирински, който никога не се е представял за българин. В Съединените щати Гео Зайков Пирински като агент на НКВД се представяше за югославянин и се бореше за някакви македонски национални права до момента, когато комисията "Маккарти" го изгони от Щатите.

В интерес на истината ще ви кажа, че на тази комисия сътрудничеха мои приятели като Иван Лебамов и други известни политици в САЩ. Нима очаквате синът на един антибългарин и НКВД агент да потъпче идеите на баща си, каузата му, тленните му останки и да се бори за някаква България, в която македонците ще бъдат приобщени?

Господин Президент, аз не знам кой е Сергей Станишев. Знам кои са били Станишеви. А някакъв Сергей Дмитриевич ми е абсолютно непознат. Съмнявам се, че и той мисли за Македония. И Пирински, и Станишев мислят единствено за своите съветски, НКВД връзки, мислят за великата Руска империя и на сън виждат как един ден България отново ще е 16-а съветска република.

Знам, че това не е ваша вина, знам, че вашата роля е малка,

направо нищожна. Вие служите на интересите на една партия и на една кауза, така както и аз и всички ние служим на интересите на една партия и кауза, и в това няма нищо лошо. Но за разлика от тях, за които съм сигурен, че не знаят нищо за Македония, нищо за българските корени и нищо за една цивилизация от Охрид до Черно море и от Дунав до Бяло море, е, за разлика от тях ние двамата с вас знаем нещо повече. И затова носим повече отговорност. Аз знам, не ме питайте откъде, че Методи Димов, когато ви е говорил за своите спомени, е плакал. Четете се за сълзите на този нещастник, който е преживял целия си живот в емиграция само защото е искал да бъде българин от Македония. И ако това ние двамата го знаем, не разбирам как можете да гледате в очите някакви си Пирински и Станишев и да не се чувствате унижен и обиден. Аз поне съм с предимство в случая - имам удоволствието да не ги виждам. И не искам да ги видя никога.

Господин Президент, това писмо не е моя приумица, най-малко моя е идеята да ви пиша. Инициативата се роди в кръговете на Македонския научен институт, там, при проф. Димитър Гоцев. Не се залъгвайте, Каракачанов никога не е искал да ви пише писмо. Той ще го направи, когато паднете от власт. Обаче нашият общ приятел Гоцев има илюзията, че под писмо с такова съдържание ще се подпишат много македонски и български интелектуалци. Аз ви гарантирам, че под такова писмо няма да се подпише дори и последният журналист в Македония, да не говорим за онези, които седят на скамейките в Македонската академия на науките, в парламента и т.н. Те не искат да чуят за вас, камо ли за някакво писмо до вас. Затова реших да го напиша сам, за да не поставям в неудобно положение нито себе си, нито вас, нито Димитър Гоцев.

Господин Президент, една от темите на писмото трябваше да бъде въпросът около разколническата дейност спрямо българската нация на почти нелегалната ОМО "Илинден - Пирин".

Аз вече писах на тази тема в този вестник и сега искам да ви кажа още веднъж ясно: никой никога в Македония, поне в рамките на този ваш последен мандат, няма да подпише писмо срещу ОМО "Илинден - Пирин". Никой в Македония няма да ви подпише писмо, в което ще се говори за "наложената национална идентичност във Вардарска Македония с насилствени средства и с цената на десетки хиляди жертви след 1944 г.", никой в Македония няма да ви подпише писмо за "чуждото проникване в пространствата на българското културно-историческо наследство във Вардарска Македония" и никой няма да ви подпише писмо за "сепаративната и

антибългарска дейност на ОМО “Илинден - Пирин” в Пиринска Македония” така, както е написано в “Македонски преглед”. Единственият от Македония, който може това да го направи, съм аз и не се гордея. Напротив, мисля, че е обидно за мен и за цялата македонска общност, че толкова много хора в тази страна сътрудничат с една мръсна разузнавателна организация. И ако аз съм единственият там, по-добре да ме няма.

Господин Президент, сред българските интелектуалци, с които аз контактувам, съществува мнение, че ние, от Македония, трябва с писмо до вас да притиснем България по македонския въпрос. Аз никога не съм бил съгласен с тази теория. Ако щастливо пътувате към Европа, вземете си и багажа. Вие трябва да напишете писмо, с което да притиснете Македония; поне веднъж през последните 50 години един български президент, цар, министър или който и да е да покаже капка достойнство срещу нахлуването на сръбските и гръцките интереси в Македония. Ваша е задачата да притиснете Македония. Ако мислите, че това е тежка задача, лъжете се. Пред вас предстои още една, много по-сериозна задача - да върнете България на Балканите, да върнете нейната роля в балканската политика. От вас се очаква след влизането на България в Европейския съюз тя да стане политически и икономически лидер, гигант на Балканите. Това е естественото положение на България и вие само трябва да го осъществите. След този мандат вие никога вече няма да бъдете президент, вие вече никога няма да бъдете фактор в България и никой няма да ви помни с нищо, ако не направите тази крачка да притиснете Македония за респектиране на вашите и нашите национални и цивилизационни традиции, въздигайки България на мястото, което ѝ се полага в европейската политика.

Господин Президент, и двамата знаем, че сте заточеник на службите за сигурност. Това не е нищо ново. И аз, и други сме заточеници на службите. Обаче покажете поне малко достойнство, доблест за онова, което вие разбирате по-добре от мен.

Има ли някой в тази страна достатъчно кураж да каже на службите за сигурност, че отдавна минаха времената, когато бяха възпитавани, че всичко, което идва от Изток, е приятелско, а всичко, което идва от Запад, е неприятелско. Студената война не е отминала, но всички добре знаем, че страните се преразпределиха. Сега вече няма Изток и Запад, а само приятели и неприятели, и това е далеч по-добре от черно-бялата картина на света, която имахме преди падането на Берлинската стена. Но мисля, че някой

умишлено забравя за македонците и за факта, че са дял от българското племе. Погледнете само положението с паспортите. Молдовските българи са само 2% от крупното население на Молдова, а добиват без проблем български паспорти със своите документи за рождение, живот и образование, написани на руски език. В същото време македонските граждани трябва да превеждат документите си от македонски на български и да правят още десетки други административни действия. Не сме ли един народ, една култура, едно минало? Не знаете ли или не искате да знаете, че ние сме вашата охрана, вашата “албанска граница”, вашият “последен страж”. И сега необикновено ли е, че се питаме дали всичко това се прави, защото ние сме вашият Запад и още сме в Студената война. Аз разбирам, чена един Станишев и Пирински им е по-близък руският от македонския, обаче с държавата България това няма нищо общо. Ако това не ви е ясно, питайте г-н Каракачанов. Той поне ще има достатъчно кураж и доблест да признае, че македонските българи са онеправдани по отношение на бесарабските и таврийските българи както при издаването на паспортите, така и при записването на студентите. Добре би било да каже нещо и за собствената отговорност по този въпрос.

В тежкото ни минало е имало и други “македонски писма” с ужасни последствия за тези, които са ги писали, но още по-ужасни за онези, до които са били написани. Но това, за съжаление, вече е отдавна минало и забравено време. Това писмо е само бледа имитация на онези прекрасни писма, в които хората са залагали съдбите си.

Накрая искам да бъда искрен с вас - това писмо не го пиша нито за вас, нито за България, нито за Македония. Пиша го за себе си. Давам си възможност след това писмо да спя спокойно, разтоварен от всичките грижи за моята земя. Грижите ги прехвърлям на вас. И пиша затова, защото “всичките македонски планини с гробовете на толкова паднали борци сякаш лежат на гърдите ми - и аз не мога да дишам...”.

* Владимир Перев е роден в известно българско семейство в град Прилеп, Вардарска Македония (Р.М.). Журналист по професия. Публикувано 19th December 2006 от [Ния-София Мутева](#)